

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 226
din 17.05.2023

Dosar nr.: 602/2021 conexat cu 608/2021

Petiția nr.: 5440/20.07.2021, conexată cu 5460/21.07.2021

Petenți: [redacted] (în continuare M.B.), [redacted] (în continuare D.L.)

Reclamat: Uniunea Salvați România [redacted] și [redacted]

Obiect: Petenții reclamă discriminarea și denigrarea în spațiul public, pe criteriul de vârstă/ diferența de vârstă, urmare a unei postări din data 15.07.2021 pe contul său personal pe rețeaua de socializare facebook. Ulterior, în aceeași zi, N.R. (al 3-lea reclamat) a distribuit această postare pe grupul "tineretposting", sub forma unei capturi de ecran, la care a adăugat comentariul LMAO, postare care a generat o serie de comentarii defăimătoare.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul procedural ales al petenților

1. [redacted] prin avocat **KOVACS&COVACI LAW OFFICE**, cu sediul profesional în mun. Timișoara [redacted], cod poștal 300063, jud. Timiș, prin Avocat [redacted], mun. București [redacted], sector 2.

2. [redacted] cu domiciliul procedural ales Kovacs& Covaci Law Office - Bulevardul [redacted], Timișoara.

Numele, sediul părților reclamate

3. **UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA**, cu sediul social în mun. București, șos. [redacted] sector 1.

4. [redacted] (al 2-lea reclamat), **Vicepreședinte al USR Tineret**, domiciliul procedural ales la Palatul Parlamentului – Camera Deputaților.

5. [redacted] (al 3-lea reclamat), tineret@usr.ro

6. [redacted] (al 4-lea reclamat), cu domiciliul procedural în mun. București [redacted] sector 1, cod poștal 013685.

7. [redacted], tineret@usr.ro

II. Procedura de citare

În dosarul 602/2021

8. Prin adresele nr. 5440/17.12.2021 și 9545/17.12.2021 s-a realizat citarea petentului și a părților reclamate V.L. (al 2-lea reclamat) – la Camera Deputaților, A.S. (al 4-lea reclamat) – la sediul S.C. KPMG România S.R.L., USR – la sediul social, N.R. (al 3-lea reclamat) și

P.M.M. (al 5-lea reclamat) – la tineret@usr.ro în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat.

9. Totodată, prin citația emisă pe numele petentului, pe adresa de corespondență indicată în memoriu la sediul reprezentantului convențional ales, s-a solicitat împuternicirea avocațială în virtutea căreia domnul avocat este mandatat să-l reprezinte pe petent.

10. În același timp, prin adresa nr. 9544/17.12.2021 s-a solicitat Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, în baza art. 40 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, datele de identificare ale persoanelor fizice reclamate indicate în memoriu.

11. Urmare a răspunsului primit de la KPMG România, locul unde a fost citat reclamatul A.S. (al 4-lea reclamat), răspuns înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 331/14.01.2022, s-a solicitat prin adresa nr. 3835/30.05.2022, în baza art. 40 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, datele de identificare ale domnului A.S. (al 4-lea reclamat), persoană cu care societatea a avut raporturi contractuale până la data de 01.10.2021.

12. Prin adresa nr. 3836/30.05.2022, s-a solicitat Secretarului General al Camerei Deputaților asistență în vederea identificării domnului V.L. (al 2-lea reclamat), dacă este membru în cadrul Camerei Deputaților, din partea Grupului parlamentar al Alianței USR PLUS (la momentul formulării sesizării).

În dosarul 608/2021

13. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (republicată), Colegiul director, prin intermediul adresei nr. 5832/03.08.2021, a citat părțile.

14. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petenților

Susținerile petentului din dosarul 602/2021

15. Petentul din dosarul 602/2021 formulează memoriul înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 5440/20.07.2021, semnalând discriminarea și denigrarea în spațiul public, pe criteriul de vârstă, diferența de vârstă între el și partenera sa de viață, prin comentariile persoanelor fizice reclamate, pe rețeaua de socializare facebook.

16. Concret, în data 15.07.2021, petentul a participat alături de logodnica sa la festivitatea de absolvire a facultății și a publicat o poză cu ei doi, pe contul personal de Facebook, alăturând textul: „Astăzi a fost o zi cu totul specială pentru soția mea, D. A fost o festivitate de absolvire emoționantă. Nimic nu este mai important decât să stai alături de persoana iubită și să împărtășești cu ea bucuria reușitei.”

17. Petentul susține că în seara aceleiași zile, numitul N.R. (al 3-lea reclamat) a distribuit captura de ecran cu acea postare pe grupul "tineretposting" cu comentariul LMAO (o prescurtare derogatorie folosită pe rețele sociale a unei expresii care invită la ironizare și ridiculizare).

18. Petentul oferă detalii cu privire la expresia LMAO, definiția exactă a prescurtării și sensul

folosirii ei pe rețelele sociale fiind: *"laughing my (fucking) ass off; laughed my (fucking) ass off (a euphemistic initialism used to avoid explicit vulgarity). Echivalentul în limba română fiind «haideți să râdem și cu ... de ei»".*

19. Astfel, petentul apreciază că motivul invitației la "hai să facem mișto de ei" este diferența de vârstă de 20 de ani între acesta și logodnica sa, scopul urmărit fiind sesizat de către toți cei care au comentat la postare.

20. În acest sens, petentul adaugă că, deși cele mai multe comentarii au atras atenția că nu este normal ca viața privată a cuiva să fie subiect de incitare la ură pe rețelele sociale și că nu este normal să fie cineva denigrat pentru diferența de vârstă într-un cuplu, au existat și comentarii discriminatorii, unele vulgare, fapt pentru care solicită identificarea și sancționarea autorilor.

21. Prin urmare, petentul solicită identificarea exactă a numitului N.R. (al 3-lea reclamat) și sancționarea lui pentru discriminare pe criteriul de vârstă, particular diferența de vârstă în cuplu.

22. Petentul indică cu titlu de exemplu câteva comentarii:

- Numitul A.S. (al 4-lea reclamat), identificat ca angajat KPMG România, a comentat: *"Cum să te f... cu M.B.? Mai ales dacă ești cu 20 de ani mai tânără";*

- Numitul P.M.M. (al 5-lea reclamat) a comentat: *"Se potrivesc de minune, ea eșarfă albastră, el tricou alb, ea tenul alb, el părul alb, le stă bine împreună, puteam să jur că-i ficăsa" și "Sunt curios dacă îi dădea bani de pachet";*

23. Referitor la grupul "tineretposting", petentul precizează că este înființat și administrat de pagina USR Tineret și numitul V.L. (al 2-lea reclamat), vicepreședinte pe comunicare al organizației USR Tineret. Grupul are peste 6.000 de membri, este teoretic declarat "privat", dar accesul este permis aproape oricui și postările de acolo sunt redistribuite pe pagini și locuri publice.

24. În acest sens, petentul indică decizia Curții de Apel Tîrgu Mureș din ianuarie 2013 care a stabilit că și profilul privat este asimilat spațiului public din cauza numărului mare de persoane care pot vedea postarea și pot să o redistribuie de acolo.

25. Petentul reiterează faptul că postarea este denigratoare, despre viața privată și diferența de vârstă între parteneri și, deși grupul administrat de USR Tineret are chiar reguli care interzic discriminarea, fiind deci încălcate chiar regulile grupului, administratorii menționați nu au gestionat situația conform propriului regulament, pentru a stopa discriminarea.

26. Astfel, postarea nu a fost ștersă, comentariile denigratoare au fost lăsate în spațiul public, cel puțin cele primite de către petent și partenera sa de la terțe persoane scandalizate de această situație, nici chiar după ce petentul a sesizat public situația și a cerut eliminarea conținutului discriminator.

27. Având în vedere această situație, petentul solicită sancționarea persoanei care a inițiat discriminarea și denigrarea pe motiv că există o diferență de vârstă între acesta și partenera sa, a persoanelor indicate și eventual a altor persoane dacă sunt identificate în urma anchetei C.N.C.D., pentru comentariile denigratoare și discriminatorii pe criteriul vârstei, sancționarea administratorilor grupului, persoane fizice și juridice, pentru că nu au luat nicio măsură la momentul apariției discriminării și a comentariilor injurioase.

28. Petentul atașează capturile de ecran pe care le deține, legat de situația reclamată.

29. Prin e-mailul înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 6146/16.08.2021, petentul solicită soluționarea cauzei chiar și fără audierea sa personal și supune atenției C.N.C.D., ca

probatoriu suplimentar, exemplu de mesaje de ură primite de partenera sa după incidentul reclamat la C.N.C.D., inserând în cuprinsul e-mailului fișierul video de pe youtube, de la minutul 12.35: <https://youtu.be/VexyWcohLIE>.

30. Petentul transmite prin e-mailul înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 6188/16.08.2021 alte mesaje primite, solicitând identificarea și sancționarea persoanei Pirvulescu Andrei.

31. Prin e-mailul înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 5228/26.07.2022 petentul afirmă că C.N.C.D. nu a făcut nimic până la momentul respectiv (26.07.2022).

Susținerile petentei din dosarul 608/2021

32. Petenta sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării pentru a reclama faptul că, în data 15.07.2021, în urma participării la festivitatea de absolvire a facultății, alături de partenerul său, M.B., acesta a publicat o poză cu ei doi, pe contul său Facebook, alăturând textul: „Astăzi a fost o zi cu totul specială pentru soția mea, D. A fost o festivitate de absolvire emoționantă. Nimic nu este mai important decât să stai alături de persoana iubită și să împărtășești cu ea bucuria reușitei.”

33. Petenta susține că în seara aceleiași zile, numitul N.R. (al 3-lea reclamat) fotografiat ecranul cu respectiva postare și a distribuit-o pe grupul facebook „tineretposting” împreună cu comentariul LMAO. Petenta aduce clarificări asupra termenului utilizat pe platformele de socializare din mediul virtual, precizând că LMAO reprezintă traducerea din limba engleză a expresiei *laughingmy (fucking) ass off*; *laughedmy (fucking) ass off* (a euphemisticinitialismusedtoavoid explicit vulgarity), echivalentul în limba română fiind „haideți să râdem și cu (...) de ei”. Motivul invitației la „hai să facem mișto de ei” fiind diferența de vârstă de 20 de ani între cei doi parteneri, aceasta considerând că scopul urmărit fiind sesizat de către toți cei care au comentat pe rețeaua facebook.

34. Petenta solicită sancționarea a doi utilizatori din grupul respectiv, care au comentat față de fotografia publicată cu cei doi. Astfel, numitul A.S. (al 4-lea reclamat), identificat ca angajat KPMG România, a comentat: „Cum să te fuți cu M.B.? Mai ales dacă ești cu 20 de ani mai tânără” iar numitul P.M.M. a comentat: „Se potrivesc de minune, ea eșarfă albastră, el tricou alb, ea tenul alb, el părul alb, le stă bine împreună, puteam să jur că-i fieă-sa” și „Sunt curios dacă îi dădea bani de pachet”.

35. Petenta precizează că grupul „tineretposting” este înființat și administrat de pagina USR Tineret și V.L. (al 2-lea reclamat) este vicepreședinte în domeniul comunicării al organizației USR Tineret. Grupul are peste 6.000 de membri și deși este teoretic declarat ca fiind „privat”, accesul este permis aproape oricui ar cere publicându-se diferite informații ce se redistribuie pe pagini și locuri publice.

36. Petenta susține că textele publicate sunt evident denigratoare și discriminatoare, față de viața privată și diferența de vârstă dintre parteneri, situația fiind cu atât mai gravă în opinia petentei cu cât aceștia nu se aflau în nicio activitate nefirească, imorală sau de orice altă natură care să justifice incitarea la „mișto”. Cuplul era prezent la festivitatea de absolvire a facultății, într-o ipostază foarte decentă iar mesajul inițial publicat de partenerul petentei era cât se poate de firesc, anume că este important să stai alături de persoana iubită în momentele speciale ale vieții ei.

37. Petenta subliniază faptul că grupul administrat de USR Tineret și de L.V. (al 5-lea reclamat) este lider al USR Tineret, are chiar reguli care interzic discriminarea, exact ceea ce s-a urmărit și obținut prin distribuirea respectivului conținut. Petenta reclamă faptul că deși se încălcau chiar

regulile grupului, administratorii menționați nu au administrat situația conform propriului regulament și pentru a stopa discriminarea, textul și comentariile nefiind șterse. Administratorul grupului nu a eliminat textul și comentariile sesizate nici după de partenerul petentei nu a solicitat acest aspect.

Sușinerile reclamațiilor în dosarul 602/2021

38. Persoanele reclamate în memoriu nu au putut fi identificate în mod indubitabil, demersurile C.N.C.D. fiind următoarele:

- Față de USR:
 - ✓ comunicarea citației cu nr. de înregistrare 9545/17.12.2021 la sediul social, plic recepționat în data de 14.01.2022, conform confirmării de primire de la dosar;
 - ✓ solicitarea din cuprinsul citației, de a fi transmise datele de identificare ale persoanelor fizice reclamate V.L. (al 2-lea reclamat), N.R. (al 3-lea reclamat), A.S. (al 4-lea reclamat) și P.M.M. (al 5-lea reclamat), dacă acestea figurează drept membri ai Organizației USR Tineret sau USR;
 - ✓ USR nu a oferit niciun răspuns la solicitarea C.N.C.D.
- Față de N.R. (al 3-lea reclamat) și P.M.M. (al 5-lea reclamat): comunicarea citațiilor cu nr. de înregistrare 9545/17.12.2021 pe e-mail la tineret@usr.ro;
- Față de A.S. (al 4-lea reclamat):
 - ✓ Comunicarea citației cu nr. de înregistrare 9545/17.12.2021 pe adresa locului de muncă (astfel cum rezulta din datele postate la profilul aferent contului de facebook), plic recepționat de angajator la data de 28.12.2021.
 - ✓ solicitarea cu nr. de înregistrare la C.N.C.D. 3835/30.05.2022 adresată către S.C. KPMG România S.R.L. de furnizare a datelor de identificare ale domnului A.S. (al 4-lea reclamat), persoană cu care societatea a avut raporturi contractuale până la data de 01.10.2021, plic recepționat în data de 10.06.2022, conform confirmării de primire de la dosar;
 - ✓ S.C. KPMG România S.R.L. nu a mai oferit niciun răspuns la solicitarea C.N.C.D. cu nr. 3835/30.05.2022.
- prin adresa nr. 9544/17.12.2021 s-a solicitat Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, datele de identificare ale persoanelor fizice reclamate indicate în memoriu, răspunsul primit cu nr. 651/27.01.2022 fiind următorul:
 - ✓ Având în vedere faptul că singurul element de identificare deținut la data formulării solicitării era posibila dată a nașterii în cazul numitului N.R. (al 3-lea reclamat) 29.04.1976, respectiv locul nașterii Constanța, jud. Constanța, D.E.P.A.B.D a oferit datele de identificare pentru acesta, însă, în urma verificărilor efectuate, s-a constatat că fotografia existentă în baza de date, asociată ultimului act de identitate al lui N.R. (al 3-lea reclamat) nu corespunde cu fotografia transmisă de C.N.C.D., printre documentele anexate la solicitare (copia sesizării inițiale și a anexelor transmise de petent).
 - ✓ Există mai multe persoane cu numele A.S. (al 4-lea reclamat) și L.V., fapt pentru care este nevoie de elemente suplimentare care să permită stabilirea identității / identificarea exactă a acestora, date precum numele părinților, data și locul nașterii sau o adresă de domiciliu cunoscută.
 - ✓ Nu au fost identificate persoane cu numele și prenumele P.M.M.

- Față de domnul V.L. (al 2-lea reclamat) (vicepreședinte al USR Tineret):
- ✓ comunicarea citației cu nr. de înregistrare 9545/17.12.2021 la Camera Deputaților, care s-a returnat la sediul C.N.C.D. în data de 30.12.2021 cu mențiunea "nu figurează la Camera Deputaților";
- ✓ solicitarea C.N.C.D. cu nr. de înregistrare 3836/30.05.2022 adresată Secretarului General al Camerei Deputaților pentru identificarea domnului L.V. (al 2-lea reclamat), prin răspunsul oferit, înregistrat cu nr. 4717/07.07.2022, evidențiindu-se faptul că persoana cu numele indicat nu a deținut și nu deține funcția de deputat în Legislatura 2020 – 2024, date fiind prevederile hotărârilor Camerei Deputaților privind validarea unor mandate de deputat adoptate începând cu 21 decembrie 2020 până în prezent și nici în legislaturile anterioare și nici nu figurează în evidențe, neaflându-se în raporturi de serviciu sau raporturi de muncă cu instituția Camerei Deputaților.

Sușinerile S.C. KPMG România S.R.L.

- 39.** Societatea KPMG România a recepționat citația adresată domnului A.S. (al 4-lea reclamat) și a formulat răspunsul cu nr. de înregistrare 331/14.01.2022, precizând că plicul a fost primit cu întârziere, având în vedere modificarea adresei sediului social.
- 40.** În același timp, societatea a susținut că nu deține niciun fel de calitate procesuală în dosarul aflat pe rolul C.N.C.D., iar domnul A.S. (al 4-lea reclamat) nu mai deține calitatea de angajat în cadrul societății încă din data de 01 octombrie 2021.

Sușinerile reclamațiilor în dosarul 608/2021

- 41.** Părțile reclamate nu au comunicat punctul de vedere iar N.R. și P.M.M. (al 5-lea reclamat) nu au putut fi identificați, deși Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a solicitat Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din cadrul Ministerul Afacerilor Interne, în limita competenței sale, să furnizeze datele necesare procedurii de citare.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

- 42.** Prevederile legislative și jurisprudența relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

1. Constituția României:

- **Art. 16 Egalitatea în drepturi:** "(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.
(2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)"
- **Art. 30 Libertatea de exprimare:** "(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.
(2) Cenzura de orice fel este interzisă.
(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.
(4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.
(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) *Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.*

(7) *Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.*

(8) *Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege."*

2. O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

- **Art. 2 alin. 4:** *"Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale."*

- **Art. 26** *"(5) La cererea agenților constataitori, reprezentanții legali ai autorităților și instituțiilor publice și ai agenților economici supuși controlului, precum și persoanele fizice au obligația, în condițiile legii:*

a) să pună la dispoziție orice act care ar putea ajuta la clarificarea obiectivului controlului;

b) să dea informații și explicații verbale și în scris, după caz, în legătură cu problemele care formează obiectul controlului;

c) să elibereze copiile documentelor solicitate;

d) să asigure sprijinul și condițiile necesare bunei desfășurări a controlului și să-și dea concursul pentru clarificarea constatărilor.

(6) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (5) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei."

Principiile de analiză

43. La nivel național, Constituția României¹ consacră principiul egalității în Titlul II *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale*, iar din interpretarea dispozițiilor art. 11, art. 20, respectiv art. 148 din Constituția României din 31 octombrie 2003, referitoare la raportul dintre reglementările interne și cele internaționale, se constată că tratatele internaționale în domeniul drepturilor fundamentale ale omului au prioritate față de reglementările interne în caz de neconcordanță, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

44. În acest sens, unul dintre cele mai importante instrumente juridice în domeniu, care a devenit parte integrantă a sistemului român de drept este Convenția europeană a drepturilor omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994. Convenția europeană a drepturilor omului, respectiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului sunt direct aplicabile în sistemul român de drept, au forță constituțională și supralegislativă.

45. Legislația privind nediscriminarea în Europa oferă protecție împotriva discriminării prin reglementare atât în dreptul UE, cât și în cel al Consiliului Europei, sisteme care funcționează separat, dar se pot influența reciproc prin jurisprudența proprie.

¹ Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 767 din 31 octombrie 2003

46. Articolul 14 din Convenția europeană a drepturilor omului consacră protecția împotriva discriminării în exercitarea drepturilor prevăzute în Convenție, protecție completată de art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție², care interzice într-un mod mai general discriminarea în exercitarea oricărui drept prevăzut de lege, interzicerea discriminării devenind un drept de sine stătător.

47. Convenția europeană a drepturilor omului conține o listă de drepturi, caracterizate predominant ca fiind „civile și politice”, însă convenția protejează și anumite drepturi care ar putea fi considerate „economice și sociale”.

48. Protocolul nr. 12 interzice discriminarea în ceea ce privește „exercitarea oricărui drept prevăzut prin lege” și „de către orice autoritate publică” și prezintă, așadar, un domeniu de aplicare mai amplu decât articolul 14, care se referă numai la drepturile garantate prin convenție.

49. Spre deosebire de articolul 14 din Convenția europeană a drepturilor omului, interzicerea discriminării prevăzută la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a UE este un drept de sine stătător, aplicabil în situații care nu trebuie să facă obiectul altor dispoziții ale Cartei. Astfel, se interzice discriminarea *„de orice fel, bazată pe motive precum sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, un handicap, vârsta sau orientarea sexuală”*. Potrivit articolului 20 din Carta UE, toate persoanele sunt egale în fața legii.

50. A discrimina înseamnă a diferenția sau a trata diferit două persoane sau situații, atunci când nu există o distincție relevantă sau de a trata într-o manieră identică două sau mai multe persoane sau situații care sunt în fapt diferite.

51. Prin urmare, se pot deduce două forme ale discriminării:

- discriminarea *de jure* sau formală ce presupune a diferenția sau a trata diferit două persoane sau situații atunci când nu există nicio distincție relevantă;
- discriminarea *de facto* sau substanțială, ce presupune a trata într-o manieră identică două sau mai multe persoane sau situații care sunt în fapt diferite. În această ultimă formă, tratarea diferită a unor probleme ce țin de inegalitate nu este numai permisă, ci chiar cerută.

52. Chiar dacă egalitatea de șanse constituie unul dintre principiile fundamentale ale democrațiilor moderne, aceasta nu înseamnă totuși egalitatea absolută. Aplicarea unui tratament diferențiat este indicat în cazul celor aflați într-o situație diferită, în măsura în care se prezintă diferența. Tratamentul diferențiat este permis doar atunci când poate fi justificat obiectiv și urmărește un scop legitim. În toate situațiile, esențială este existența unei interdicții privind aplicarea abuzivă a tratamentului diferențiat.

53. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că *„principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale”*³. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că *„principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- *la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal,*

² Protocolul nr. 12/2000 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 375 din 02 mai 2006.

³ Decizia nr. 349/2001, M.Of. nr. 240/2002,

• la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat⁴.

54. Prin urmare, astfel cum Curtea Constituțională a decis⁵, principiul egalității nu presupune uniformitate, fapt pentru care, dacă în situații egale, persoanele aflate în situații comparabile au dreptul la tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit.

55. Potrivit CJUE, principiul egalității de tratament este un principiu general al dreptului UE, consacrat la articolul 20 din Cartă, iar principiul nediscriminării prevăzut la articolul 21 alineatul (1) din Cartă constituie o expresie specială a acestuia.

56. Legislația în materia nediscriminării are scopul de a oferi tuturor persoanelor o perspectivă egală și echitabilă de acces la oportunitățile disponibile într-o societate.

57. În primul rând, aceasta prevede că persoanele care se află în situații similare ar trebui să beneficieze de un tratament similar și să nu fie tratate într-un mod mai puțin favorabil pur și simplu din cauza unei anumite caracteristici „protejate” pe care o posedă (discriminare „directă”).

58. În al doilea rând, în unele situații, tratamentul bazat pe o normă aparent neutră poate duce, de asemenea, la discriminare, dacă dezavantajează o persoană sau un grup de persoane ca urmare a caracteristicilor specifice ale acestora (discriminare „indirectă”).

59. Discriminarea directă este definită în mod similar în temeiul Convenției europene a drepturilor omului și al dreptului UE. În temeiul dreptului UE, articolul 2 alineatul (2) din Directiva UE privind egalitatea rasială prevede că se consideră că are loc o discriminare directă „atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât a fost sau ar fi o altă persoană, într-o situație comparabilă, pe baza rasei sau originii etnice”⁶.

60. În temeiul Convenției europene a drepturilor omului, CEDO utilizează formula conform căreia trebuie să existe o „diferență în tratamentul unor persoane aflate în situații analoage sau sensibil similare”, care „se bazează pe o caracteristică identificabilă”⁷.

61. Din punct de vedere procedural, în temeiul Convenției europene a drepturilor omului, persoana care formulează o petiție trebuie să poată demonstra că a fost „afectat în mod direct” de măsura contestată, pentru a putea depune o cerere (statut de victimă)⁸.

62. În temeiul dreptului UE, spre deosebire de Convenția europeană a drepturilor omului, se poate stabili discriminarea directă, chiar dacă nu există niciun reclamant identificabil care să susțină că a fost victima unei astfel de discriminări.

63. În cauza *Feryn*⁹, CJUE a constatat că un angajator care declară public că nu va recruta angajați de o anumită origine etnică sau rasială comite o discriminare directă în ceea ce

⁴ Decizia nr. 312/2001, M.Of. nr. 99/2002, Decizia nr. 82/2002, M.Of. nr. 261/2002

⁵ Decizia nr. 116/2002, M. Of. Nr. 317/2002, Decizia nr. 92/2002, M.Of. nr. 338/2002

⁶ În mod similar: articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva privind egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă; articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva privind egalitatea de gen (reformare); articolul (2) litera (a) din Directiva privind egalitatea de gen în accesul la bunuri și servicii.

⁷ CEDO, Biao împotriva Danemarcei [GC], nr. 38590/10, 24 mai 2016, punctul 89; în mod similar, CEDO, Carson și alții împotriva Regatului Unit [GC], nr. 42184/05, 16 martie 2010; punctul 61; CEDO, D. H. și alții împotriva Republicii Cehe [GC], nr. 57325/00, 13 noiembrie 2007, punctul 175; CEDO, Burden împotriva Regatului Unit [GC], nr. 13378/05, 29 aprilie 2008, punctul 60.

⁸ CEDO (2017), Practical Guide on Admissibility Criteria („Ghid practic privind criteriile de admisibilitate”).

⁹ CEDO, Thlimmenos împotriva Greciei [GC], nr. 34369/97, 6 aprilie 2000, punctul 44. În mod similar, CEDO, Pretty împotriva Regatului Unit, nr. 2346/02, 29 aprilie 2002, punctul 88.

privește recrutarea, în sensul Directivei privind egalitatea rasială (2000/43), întrucât este probabil ca astfel de declarații să descurajeze în mod considerabil candidații să își depună cererile și să împiedice accesul lor la piața muncii.

64. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

65. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

66. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”.

67. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

67. Discriminarea indirectă survine atunci când o normă aparent neutră dezavantajează o persoană sau un grup care are aceleași caracteristici.

68. În analiza legislației în domeniu, s-a constatat¹⁰ că, atât dreptul UE, cât și cel al CoE recunosc că interzicerea tratamentului diferențiat al persoanelor aflate în situații similare poate să nu fie suficientă pentru a obține o egalitate de fapt.

69. În anumite situații, asigurarea aceluiași tratament persoanelor aflate în situații diferite poate dezavantaja anumite persoane. În acest caz, nu tratamentul diferă, ci efectele tratamentului respectiv, care vor fi resimțite în mod diferit de persoane având caracteristici diferite. Ideea că diferite situații trebuie tratate diferit a fost încorporată în conceptul de discriminare indirectă.

70. Astfel, această formă a discriminării a fost prezentată în concret, în raport cu actul în care a fost reglementată:

- în temeiul dreptului UE, „*se consideră că are loc o discriminare indirectă atunci când o dispoziție, un criteriu sau o practică aparent neutră pune o persoană, de o anumită rasă sau origine etnică, într-o situație specială dezavantajoasă, în comparație cu alte persoane*”¹¹.
- În temeiul Convenției europene a drepturilor omului, CEDO a stabilit prin anumite hotărâri, o definiție a discriminării indirecte, afirmând că „*o diferență de tratament poate lua forma unor efecte dăunătoare ale unei politici sau măsuri generale care, deși a fost formulată în termeni neutri, discriminează un grup*”.
- În temeiul Cartei sociale europene, Comitetul European pentru Drepturi Sociale a precizat că discriminarea indirectă poate apărea atunci când „*nu se ține seama în mod corespunzător*”

¹⁰ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2018-handbook-non-discrimination-law-2018_ro.pdf

¹¹ Art. 2 alin. (2) litera (b) din Directiva privind egalitatea rasială.

și pozitiv de toate diferențele relevante dintre persoane aflate într-o situație comparabilă sau nu se iau măsuri adecvate pentru a se asigura că drepturile și avantajele colective care revin tuturor persoanelor sunt efectiv accesibile acestora”.

71. Cu certitudine, egalitatea este un concept comparativ: o persoană poate să stabilească dacă beneficiază de „egalitate” numai comparând condițiile sale cu ale altora.

72. Situațiile care derogă de la regula comparatorului pun accent pe cauza și efectele discriminării, prin prisma efectelor acțiunilor ce derivă din încălcarea exercitării unui drept fundamental sau a unui drept recunoscut de lege. Prin urmare, tocmai în aceste situații, regula comparatorului nu este determinantă.

73. Cu toate acestea, pentru existența discriminării indirecte trebuie îndeplinite aceleași condiții ca în cazul discriminării directe, diferența între cele două forme de discriminare constă în caracterul neutru, greu de identificat, al criteriilor și practicilor care au stat la baza tratamentului diferențiat.

74. Prima cerință identificabilă a discriminării indirecte este existența unei norme, a unui criteriu sau a unei practici aparent neutre. Cu alte cuvinte, trebuie să existe o obligație de un anumit fel care se aplică tuturor.

75. A doua condiție identificabilă este ca dispoziția, criteriul sau practica aparent neutră să pună un „grup protejat” într-o situație specială dezavantajoasă, aspect care mută accentul de pe tratamentul diferențiat pe efectele diferențiate.

76. Ca și în cazul discriminării directe, este în continuare necesar a fi găsit un termen de comparație pentru a stabili dacă efectul normei, al criteriului sau al practicii respective este semnificativ mai nefavorabil decât cele resimțite de alte persoane aflate într-o situație similară.

77. Stabilirea discriminării indirecte necesită însă dovedirea existenței a două grupuri: unul avantajat și unul dezavantajat de măsura contestată. De regulă, grupul dezavantajat nu este constituit exclusiv din persoane având caracteristici protejate.

78. Discriminarea indirectă poate să ia forma unor consecințe negative disproporționate ale unei politici sau măsuri generale care, deși formulată în termeni neutri, are un efect discriminatoriu specific asupra unui anumit grup. Deși este posibil ca politica sau măsura în cauză să nu vizeze în mod specific un anumit grup, totuși ar putea să discrimineze grupul respectiv în mod indirect. Discriminarea indirectă nu necesită neapărat existența unei intenții discriminatorii. În plus, discriminarea indirectă poate rezulta dintr-o normă neutră sau dintr-o situație de facto.

79. O.G. nr. 137/2000 prezintă la alin. 4 al art. 2 o altă formă de manifestare a discriminării: *”orice comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat, supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de altele care se află în situații egale”.*

80. Astfel, discriminarea indirectă poate îmbrăca următoarele forme:

- Criteriu, practică aparent neutră care dezavantajează, pe baza criteriilor protejate anumite persoane, față de alte persoane, în situația în care acea practică nu este justificată obiectiv pe baza unui scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop nu sunt adecvate și necesare.
- Comportament pasiv care, prin efectele produse, favorizează sau defavorizează nejustificat, creând un tratament injust sau degradant în cazul unei persoane, grup de persoane sau comunitate.

81. Provocarea în practică constă în dificultatea de a identifica faptele de discriminare indirectă.

82. Unul dintre elementele de diferențiere constă în faptul că în cazul discriminării indirecte analiza se concentrează pe efectele practicii sau criteriului aparent neutru, pe când în cazul discriminării directe, determinant este tratamentul diferențiat produs prin fapta de discriminare.

Aplicarea principiilor la speță

83. În fapt, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra posibilei discriminări prin încălcarea dreptului la demnitate al petenților, denigrarea în spațiul public, pe criteriul de vârstă.

84. Pe rolul C.N.C.D. au fost înregistrate 2 petiții prin care au fost reclamate aceleași fapte, fiind indicate aceleași persoane drept persoane fizice / juridice răspunzătoare, fapt pentru care, în cadrul ședinței de deliberări din data de 17.05.2023, s-a decis conexarea cauzelor în virtutea art. 66 alin. 2 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008.

85. Concret, în data de 15.07.2021, petentul M.B. a postat o poză pe contul personal de Facebook, în urma participării la festivitatea de absolvire a facultății a partenerei sale, petenta D.L., alăturând textul: „Astăzi a fost o zi cu totul specială pentru soția mea, D. A fost o festivitate de absolvire emoționantă. Nimic nu este mai important decât să stai alături de persoana iubită și să împărtășești cu ea bucuria reușitei.”

86. În seara aceleiași zile, N.R. (al 3 – lea reclamat) a distribuit o captură de ecran cu respectiva postare pe grupul facebook „tineretposting” împreună cu comentariul LMAO, suscitând mai multe comentarii pe baza diferenței de vârstă dintre cei 2 parteneri, dintre care:

- „Cum să te f... cu M.B.? Mai ales dacă ești cu 20 de ani mai tânără” (A.S. – al 5-lea reclamat);
- „Se potrivesc de minune, ea eșarfă albastră, el tricou alb, ea tenul alb, el părul alb, le stă bine împreună, puteam să jur că-i fică-sa” și „Sunt curios dacă îi dădea bani de pachet” (P.M.-M. – al 6-lea reclamat);

87. Petenții aduc clarificări asupra termenului utilizat pe platformele de socializare din mediul virtual, precizând că LMAO reprezintă traducerea din limba engleză a expresiei *laughingmy (fucking) ass off*; *laughedmy (fucking) ass off* (a euphemistic initialism used to avoid explicit vulgarity), echivalentul în limba română fiind „haideți să râdem și cu ... de ei”.

88. În ceea ce privește grupul facebook „tineretposting” unde a fost făcută postarea și comentariile considerate denigratoare, Colegiul ia act de precizările petenților, că este înființat și administrat de pagina USR Tineret și numitul V.L. (al 2-lea reclamat), vicepreședinte pe comunicare al organizației USR Tineret. Grupul are peste 6.000 de membri, este teoretic declarat „privat”, dar accesul este permis aproape oricui și postările de acolo sunt redistribuite pe pagini și locuri publice.

89. Colegiul se raportează în egală măsură la înscrisurile anexate la petiții și reține că aspectele menționate de petenți se confirmă prin chiar regulile afișate de administratorii grupului „tineretposting”, în ceea ce privește compunerea și administrarea grupului, respectiv USR Tineret.

90. Colegiul director reține că, în baza art. 40 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, s-au făcut demersuri pentru identificarea părților reclamate persoane fizice, solicitându-se datele de identificare ale acestora prin:

- adresa nr. 9544/17.12.2021 către Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date
- adresa nr. 3835/30.05.2022 către KPMG România, locul unde a fost citat reclamatul A.S., persoană cu care societatea a avut raporturi contractuale până la data de 01.10.2021;
- adresa nr. 3836/30.05.2022 către Secretarul General al Camerei Deputaților în vederea identificării domnului V.L. (al 2 – lea reclamat), dacă este membru în cadrul Camerei Deputaților, din partea Grupului parlamentar al Alianței USR PLUS (la momentul formulării sesizării).

91. În urma procedurii de soluționare derulată în cauză, persoanele fizice reclamate în memoriu nu au putut fi identificate în mod indubitabil, demersul C.N.C.D. pentru identificarea acestora realizându-se și către U.S.R. (primul reclamat în cauză) prin citația cu nr. de înregistrare 9545/17.12.2021, comunicată la sediul social, plic recepționat în data de 14.01.2022, conform confirmării de primire aflată la dosar.

92. Prin urmare, având în vedere faptul că U.S.R. nu a oferit niciun răspuns la solicitarea C.N.C.D., Colegiul urmează a analiza incidența răspunderii contravenționale printr-un comportament pasiv din partea organizației.

93. În drept, în considerarea incidenței obiectului autosesizării la câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de C.N.C.D. este administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile din litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

94. Examinând conținutul sesizărilor și legislația în vigoare, Colegiul director urmează a analiza modul în care conduita organizației, primul reclamat în cauză, a contribuit la crearea și persistența unui comportament denigrator la adresa petenților, prin lipsa de reacție la solicitarea C.N.C.D. referitoare la conținutul sesizărilor și acțiunile persoanelor fizice asupra cărora existau indicii că sunt membri ai Organizației de Tineret USR.

95. Astfel cum și instanța de judecată a stipulat în jurisprudența sa¹² în ce măsură poate fi sancționat contravențional subiectul pasiv al răspunderii contravenționale, Colegiul reține că este susceptibil de a fi analizată din această perspectivă și o conduită aptă de a reprezenta un obstacol în cercetarea unei posibile fapte de discriminare, care, prin pasivitate poate conduce la concluzia acceptării unui astfel de comportament indezirabil.

96. Rațiunea sancționării contravenționale a faptei de discriminare nu se regăsește doar în obstacole *de jure*, anume împrejurările în care, sub pretextul exercitării libertății de exprimare, persoanele fizice reclamate în cauză au efectuat o postare cu conținut apreciat instigator și denigrator, ci și în acelea *de facto*, respectiv în prezența omisiunii sau a lipsei de reacție la elucidarea unei situații de fapt în care sunt implicate persoane care se prezentau drept membri ai Organizației de Tineret din cadrul USR.

97. Conduita USR prin lipsa de reacție în cauză s-a tradus în pasivitate la solicitarea C.N.C.D. de a contribui la verificarea veridicității unui comportament, prin elemente care,

¹² Sentința civilă nr. 1303 din 04.04.2019 pronunțată de Curtea de Apel București

conform începutului de dovadă făcut de petenți, erau informații care derivau de la această organizație.

98. Prin urmare, comportamentul manifestat de primul reclamat a constituit un real obstacol în identificarea în mod indubitabil a persoanelor fizice reclamate și a generat, în mod indirect, efecte denigratoare la adresa petenților.

99. În mod implicit, Colegiul se raportează la postarea pe facebook, pe grupul „tineretposting” care a generat o serie de comentarii cu mesaj direct la adresa petenților, prin raportare la diferența de vârstă dintre aceștia, cu referire într-o manieră denigratoare la viața privată a acestora.

100. Având în vedere necesitatea analizei limitei dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate, Colegiul director s-a raportat în domeniul supus analizei prin sesizările prezente, la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare C.E.D.O.).

101. Astfel, pentru a aprecia existența unei „*nevoi sociale imperioase*”, care să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, **trebuie să se facă distincția între fapte și judecăți de valoare**. Dacă materialitatea primelor poate fi dovedită, ultimele nu se pretează la o demonstrare a exactității lor (a se vedea, printre altele, Cumpănă și Mazăre împotriva României [MC], nr. 33.348/96, § 98, CEDO 2004-XI, și De Haes și Gijssels împotriva Belgiei, Hotărârea din 24 februarie 1997, Culegere 1997-I, p. 235, § 42).

102. Oricine dorește să-și exercite drepturile în temeiul art. 30 din Constituția României, respectiv art. 10 din CEDO este supus unor obligații și responsabilități, cum ar fi cea de a se abține de la a transmite mesaje care rănesc pe alții fără motiv.

103. Prin urmare, având în vedere conținutul mesajului atașat la postarea distribuită pe grupul facebook „tineretposting”, se poate deduce în mod cert scopul urmărit, respectiv provocarea de comentarii care, parte din acestea, s-au dovedit a fi denigratoare pe criteriu de vârstă / diferență de vârstă.

104. Exercițarea libertății de exprimare reprezintă un drept care comportă însă și limite, printre acestea regăsindu-se și dreptul la imagine.

105. Toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar să se sancționeze orice formă de expresii sau mod de exprimare care promovează intoleranța. Se impune astfel descurajarea încălcării dreptului la demnitate, indiferent de calitatea persoanelor care comit o astfel de faptă.

Concluzii

106. Coroborând toate elementele probatorii aflate la dosar, Colegiul director clasează cauza raportat la persoanele fizice reclamate, întrucât, în ciuda demersurilor demarate de C.N.C.D. pe parcursul procedurii de soluționare a cauzei, nu s-a putut realiza identificarea acestora în mod indubitabil și incontestabil.

107. Raportat la primul reclamat, Colegiul constată că pasivitatea organizației întrunește elementele faptei prevăzută de art. 2 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 și decide, cu 6 voturi pentru și unul împotriva (în favoarea avertismentului contravențional), aplicarea amenzii contravenționale în cuantum de 5000 lei conform art. 26 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, pe care o consideră disuasivă, efectivă și proporțională cu pericolul social al faptei săvârșite, având în vedere prevederile art. 26 din O.G. nr. 137/2000: **“(1) Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană**

fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.”

108. La stabilirea cuantumului amenzii aplicate au fost avute în vedere următoarele circumstanțe agravante: lipsa de reacție și cooperare, comportamentul pasiv exercitat de către primul reclamat, atât cu privire la solicitarea C.N.C.D., cât și cu privire la persoane care se prezentau drept membri ai Organizației de tineret USR, răspândirea publică a mesajului transmis de aceste persoane (pe facebook).

109. Colegiul director ia act de prevederile art. 26 alin. 6 din O.G. nr. 137/2000 care sancționează drept contravenție refuzul de a oferi sprijin și răspuns la solicitările C.N.C.D., în sensul alin. 5 din art. 26, în vederea clarificării aspectelor care pot ajuta la investigarea aspectelor specifice sferei proprii de competență.

110. Având în vedere argumentele reținute mai sus raportat la petiție, Colegiul director constată că, prin efectele generate, comportamentul pasiv al primului reclamat a supus petenții la un tratament degradant pe baza vârstei.

111. Este de observat că dispozițiile O.G. nr. 137/2000 disting explicit situațiile în care urmarea efectivă a comportamentului discriminatoriu are valențe juridice, exemplificative fiind prevederile art. 2 alin. (1) care sancționează tratamentul diferențiat dacă a avut ca scop afectarea exercițiului sau lipsirea de substanță a drepturilor și libertăților protejate în condiții de egalitate sau, dimpotrivă, nu a avut acest scop dar efectul tratamentului constă tocmai în afectarea exercițiului sau în lipsirea de substanță a drepturilor și libertăților protejate; dispozițiile art. 2 alin. (3), alin. (4), alin. (5); art. 6 – 11, respectiv art. 14 din Ordonanță instituie contravenții de rezultat.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, **cu unanimitate de voturi** a membrilor prezenți la ședință în ce privește soluția, respectiv 6 voturi pentru și 1 împotrivă dintre membrii prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Clasarea dosarului raportat la V.L. (al 2-lea reclamat), N.R. (al 3-lea reclamat), A.S. (al 4-lea reclamat) și P.M.M., persoanele fizice reclamate, având în vedere faptul că nu au putut fi identificate în mod indubitabil și incontestabil;
2. Față de Uniunea Salvați România, faptele sesizate întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (4) din O.G. 137/2000, republicată;
3. Aplică sancțiunea cu amendă contravențională în cuantum de 5000 lei conform art. 26 alin. 1 din **O.G. 137/2000**, republicată, în sarcina Uniunii Salvați România.
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Amenda se va achita la **Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice** (cu sediul în mun. București, Șos. București – Ploiești, nr. 9-13, sector 1), dovada plății se va transmite către C.N.C.D. în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenta instanță:

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN – Membru

Red.: C.J. și C.M.I. (1-12, 15-31, 38-40, 42-111); A.B. (pct. 13, 14, 32-37, 41)

Data redactării: 01.11.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

